

Skov- og Naturstyrelsen

Miljøministeriet

International

Kontakt

Søg

Oversigt

For alle

Erhverv og
administration

Nyheder

Om Skov- og
Naturstyrelsen

Udgivelser Aktuelle emner

Vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone Kystlovens formål og hovedindhold

Naturbeskyttelsesloven af 3. januar 1992 blev ændret ved lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne). Loven fra 1994 angår udelukkende Danmarks kyststrækninger og omtales derfor som "kystloven". I 1997 blev klagereglerne i naturbeskyttelsesloven ændret, og loven foreligger herefter som lovbekendtgørelse nr. 835 af 1. november 1997. Senere er der imidlertid bl.a. ved lov nr. 282 af 12. maj 1999 sket yderligere ændringer af både naturbeskyttelsesloven og kystloven.

Det væsentligste formål med kystloven er at opnå en bedre beskyttelse af de åbne og i særdeleshed de uberørte kyststrækninger med de dertil knyttede naturmæssige værdier og oplevelsesmuligheder for befolkningen. Presset for at kunne bygge nær kysten er stadig stort, og den før 1994 gældende lovgivning har ikke i fuldt omfang kunnet imødegå dette pres eller sikre en kvalitetsbetonet udvikling, hvor en udvikling er velbegrunderet. Der er derfor behov for at styrke beskyttelsen af de kystnære områder.

1.1 Planlovens beskyttelse af kystlandskabet i en 3 km bred kystnærhedszone

Med kystlovens ændring af lov om planlægning fastlægges en ca. 3 km bred kystnærhedszone, der omfatter arealer i landzone og sommerhusområder. Herved sikres, at der kun kan planlægges for inddragelse af arealer i byzone eller for nyanlæg i landzone, når der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering. I kystnærhedszonen er der endvidere forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, og landzonetilladelser må kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale interesser i kystområderne.

For de kystnære dele af byzonerne stiller planloven endvidere særlige krav til indholdet og tilvejebringelsen af kommune- og lokalplaner.

I forbindelse med de 4-årige planrevisioner skal uudnyttede og uaktuelle arealreservationer i region- og kommuneplanerne ophæves, hvis de strider mod de nye bestemmelser i planloven.

Om ændringerne af planloven henvises i øvrigt til "Vejledning om planlægning i kystområderne", udgivet af Miljø- og Energiministeriet, Landsplanafdelingen, i december 1995.

1.2 Naturbeskyttelseslovens beskyttelse af det helt nære kystlandskab i en udvidet strandbeskyttelses- og klitfredningszone

Hovedsigtet med kystlovens ændring af naturbeskyttelsesloven er at udvide beskyttelsen af det helt nære kystlandskab. Samtidig er der tilsigtet en lettelse af lovens administration, for så vidt angår kyststrækninger, hvor håndhævelsen af strandbeskyttelsen har mistet sin betydning som følge af intensiv bebyggelse eller anden intensiv udnyttelse.

Den væsentligste ændring er, at normalbredden af de særlige strandbeskyttelses- og klitfredningszoner bliver øget (uden for sommerhusområder) fra de hidtil gældende 100 m til 300 m. Den præcise afgrænsning af beskyttelseszonerne foretages af miljø- og energiministeren efter indstilling fra den midlertidige Strandbeskyttelseskommission. Se

nærmere nedenfor i kapitel 2.

Formålet med strandbeskyttelsen er som hidtil at sikre en generel friholdelse af kystområderne for indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse. Hermed varetages landskabelige, biologiske og rekreative hensyn.

Klitfredningen var tidligere i første række båret af hensyn til at undgå eller bekæmpe sandflugt. I 1992 blev klitfredningsreglerne en del af naturbeskyttelsesloven. Herved fik klitfredningen tillige til formål at bevare de åbne kyster som en væsentlig natur- og landskabsressource. Se hertil naturbeskyttelseslovens formålsbestemmelse i lovens § 1, stk. 2.

I modsætning til planlovens kystnærhedszone, der er en planlægningszone, er strandbeskyttelses- og klitfredningszonerne som hidtil forbudszoner. Efter hovedreglerne i naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 1, og § 15, stk. 1, må der således ikke foretages nogen ændring i den eksisterende tilstand i disse zoner. Den nærmere forståelse af denne hovedregel og af undtagelserne herfra er behandlet nedenfor i kapitel 4.

Der kan som hidtil i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelsen og klitfredningen. Da der er tilsigtet en styrket beskyttelse af de meget kystnære arealer, forudsætter kystloven, at den hidtidige restriktive dispensationspraksis opretholdes med virkning for de nye beskyttelseszoner i deres fulde bredde. Efter bemærkningerne til lovforslaget fra 1994 bør der dog ske visse lempelser af den hidtidige praksis (eksisterende erhverv og helårsboliger, små øer, løvskov). I loven af 12. maj 1999 er der endvidere foreskrevet en særlig lempelig dispensationspraksis for etablering af bær- og frugtplantager i den del af strandbeskyttelseszonen, der ligger landværts den hidtidige 100 m-linje. Der henvises nærmere til kapitel 5.

De ændrede beskyttelseszoner vil træde i kraft amt for amt. Se nærmere i kapitel 3. For ikke at forskertse formålet med kystloven var det imidlertid forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at amterne og kommunerne allerede fra kystlovens vedtagelse skulle udvise særlig tilbageholdenhed med planlægning og tilladelser efter planloven, der er i strid med beslutningen om en styrket beskyttelse.